

Butlletí del Centre Gremial de Granollers

PUBLICACIÓ MENSUAL

• Redacció i Administració: Plaça Maluquer i Salvador, 7 i 9, primer pis •

SUMARI

Control Obrer.
«Centre Gremial»-Labor Societària.
La constitució de Gremis Oficials.
Més impostos?
«Economia Monetària Espanyola».
Disposicions legislatives.
Notícies.
Publicacions rebudes.
Avis.

Novembre - 1931

Xocolates

Amatller

Són els millors!

Fàbrica de
Pastes Alimentàries
per a Sopa

Vídua de J. Sabater

Sant Joan, 28 - Sabadell

Cereals, Colonials i Queviures
a l'engròs

Torrador de Cafès marca La Cafetera

Carrer Illa, 41 :: Telèfon 1075

Butlletí del Centre Gremial de Granollers

EL CONTROL OBRER

El Ministre del Treball de la República, donant compliment al disposat en un dels articles de la Constitució que s'està discutint, ha presentat, i ha fet públic, un projecte de Llei establint l'intervenció obrera en les indústries que estan compreses en les condicions que en aquell projecte es determinen.

Cap al Ministre del Treball la primacia d'haver presentat la primera de la innombrable sèrie de lleis complementàries que s'anuncien en la Constitució, i no podem dir que l'hagi guiat l'encert en la seva iniciativa, convertida en projecte de Llei, ja que no ha agradat el repetit projecte, a cap de les parts interessades —industrials i treballadors— i ni tan sols als que no tenen interessos directament relacionats amb els litigants dels conflictes del capital i el treball.

Les objeccions són encertades, al nostre entendre, perquè el projecte de Llei esmentat està redactat sense tenir en compte la realitat, sense considerar si era oportuna aquella disposició, ni, si per fi, complia la seva finalitat.

És oportuna aquella disposició? Les lleis deuen ésser filles de la necessitat i el desig, i entenem, que en qüestions d'aquesta naturalesa, el legislador no deu avançar-se a legislar sobre el què no hi ha un gran corrent d'opinió que en senti l'aspiració i cregui que amb aquesta satisfeta, se n'obté un profit indiscutible.

Això no ha passat amb l'intervenció obrera en les indústries que ample i generosament concedeix el Ministre en el seu projecte; la classe obrera sent necessitat de treball i de justícia, però no ha demanat una intervenció en els negocis —que hauria d'ésser a guanys i pèrdues per ésser justa— perquè no dubta que els patrons passen per moments greus de crisi, que fan que no puguin atendre moltes vegades les peticions que els hi són fetes per ells.

No ha passat desapercebuda a ningú la baixa de la nostra divisa monetària, i és ben públic i notori el gran nombre de comerços i indústries que han tancat les seves portes per manca de treball, o davant de declaracions de suspensions de pagaments i de fallides, com ho és també aiximateix, els repetits aplaçaments que deuen sol·licitar les cases més solvents per complir les seves obligacions... quan poden complir-les.

Manca també d'oportunitat la publicació del projecte de Llei, perquè la classe obrera no està preparada per complir la missió que li imposa aquella disposició qual legalització es propugna; les estadístiques amb l'eloqüència que les caracteritza, posen de manifest el gran nombre d'analfabets que hi ha a Espanya, molt superior al de molts altres països, i, si això succeeix —sabent com sabem que per desgràcia, el major nombre d'aquests analfabets es troben entre la gent obrera,— com s'ha pensat en portar al si dels Consells d'Administració, o a les deliberacions de les assemblees, a persones que no estaran prou capacitades per intervindre en les qüestions que hi deuen ésser sotmeses? És, senzillament, manca de coneixement de la realitat, que per colpidora que sigui, no per això deixa d'ésser menys certa.

Però compleix la seva finalitat —solucionar definitivament les qüestions entre el capital i els obrers— el tan repetit projecte de Llei? La contestació ens la donen les respostes de les Confederacions Regionals del Treball, amb les seves protestes davant de l'anunci de la futura Llei, i la campanya empresa per les Associacions Mercantils, que veuen amb temença i basarda la possibilitat d'alienes intervencions en la direcció i administració dels negocis industrials i comercials, no pas per tal d'evitar i solventar conflictes, sinó amb la possibilitat de crear-ne de nous i de més greus encara.

Vol dir això, que els elements productors vulguin defugir solucions armòniques en les qüestions amb els obrers? No, de cap manera; les classes mercantils i industrials es donen compte de l'importància de l'element obrer en els treballs, i no tenen el criteri anquilosat i reaccionari que hom ha volgut inculpar-los-hi; però el què no volen és l'aplicació d'una disposició que no respon al nostre caràcter, a la situació econòmica d'Espanya, a la cultura obrera i, en una paraula, a cap necessitat sentida que el projecte del Ministre vingui a satisfer.

En bon hora disposicions que millorin la situació de la classe obrera, que la capacitin i que la enalteixin, però de cap de les maneres que per un interès malentès, es vulgui desbaratar dintre de les organitzacions industrials i mercantils, el què és més important: la disciplina en els treballs.

En la Rússia soviètica, tan admirada per algus, per restablir aquella disciplina que semblava haver acabat en mans de la organització industrial dels Comitès de fàbrica, després de entregar la direcció dels negocis a persones competents, s'han creat Tribunals Disciplinaris per jutjar i punir les faltes comeses pels obrers, comprenent que la producció és quelcom que està per damunt dels mals entesos interessos de classes.

No es per salvar el capital, no es per menysprear el treball si ens oposem, tal com està redactat, al projecte del Ministre del Treball; és per aquella producció que tots hem de tenir interès en conservar i augmentar, perquè sense excepció som tots els que la consumim i és, per tant, en benefici de tots.

LABOR SOCIETÀRIA

Devolució de multes

Resultat de la inspecció que es feu a la nostra ciutat a mitjans de l'any 1929, pels Delegats de la disolta Junta de Proveïments, fou l'imposició de multes a bon nombre d'industrials i comerciants d'aquesta ciutat per suposada infracció de la Circular d'onze de Febrer d'aquell any, relativa a l'obligació de presentar a la Junta un duplicat de les notes o cartells anunciadors dels preus.

Promogut pel Centre Gremial recurs d'alçada d'aquelles resolucions, el Ministeri d'Ecconomia Nacional ha fallat els recursos donant la raó als industrials, i ordenant la devolució de les quantitats que ingressaren en la Caixa General de Dipòsits, en concepte de consignació de l'import de la multa per poguer interposar els recursos.

Rennió de Junta Directiva

En aquest mes passat, s'ha reunit la Junta Directiva del Centre diverses vegades, tractant d'assumptes d'interès pels associats.

Entre altres qüestions, la Junta Directiva s'ocupà de la constitució dels gremis oficials de la contribució industrial i tractà dels pressupostos municipals.

Secció de Drogueries

També es reuní en l'estatge del Centre aquesta Secció, per tal de prendre diversos acords per la bona marxa de la mateixa.

Els reunits es felicitaren del bon resultat de les compres col·lectives que s'han iniciat i de quin règim n'esperen grans beneficis per tots els suscrits.

Reunió de Forners

Davant d'algunes qüestions interessantíssimes plantejades als industrials d'aquest ram, han tingut lloc en el passat mes d'Octubre, diverses reunions acordant actuacions pel futur.

Unió d'Industrials Cafeters

També durant el passat mes d'Octubre, s'ha reunit als locals del Centre, la Junta Directiva d'aquesta Associació per tal de tractar qüestions afectes a la seva indústria.

Entre els acords que darrerament es prengueren, figura el de fer el què calgués per la devolució de diverses multes imposades a alguns industrials de l'Associació, quals recursos han estat favorablement resoltos.

Seccions de Carns i Lleteries

Han tingut lloc a l'estatge social diverses reunions dels afiliats a les esmentades seccions, quals reunions han estat motivades per tractar d'assumptes generals d'interès de les seves respectives indústries.

El mateix en una que en altre secció, hem pogut admirar la serenitat i altesa de mires de les discussions, descabdellades sempre dintre de la més gran companyonia.

Comitè Pro-Electricitat

Durant aquest passat mes d'Octubre, aquest Comitè ha rebut diverses dades de gran interès per a portar a terme l'obra que es proposa.

Els constituents del mateix comitè estant esperançatíssims de que dintre breu temps podran començar-se els treballs definitius per convertir en realitat l'iniciativa.

La Constitució de Gremis Oficials

Tal com estava senyalat, el dia 26 del finat mes tingué lloc a les Cases Consistorials, la constitució dels gremis oficials de la contribució industrial.

La Cambra de Comerç i Navegació, de Barcelona, accedint al prec del Centre Gremial, designà els seus delegats pels gremis que es constituïren, els quals foren els següents:

Tarifa 1.ª — Secció 1.^a

Classe 8.ª, n.º 22 — Tocino al detall: D. Ramon Medalla.

Classe 9.ª, n.º 15 — Carns fresques: don Manuel Oliva.

Classe 9.ª, n.º 17 — Queviures: don Pere Puiggener.

Classe 9.ª, n.º 20 — Cafès de 0'30: don Esteve Julià.

Classe 9.ª bis — Tavernes: don Maties Civit.

Classe 11, n.º 10 — Lleteries: don Esteve Tuset.

Classe 11, n.º 15 — Abaceries: don Andreu Olivé.

Classe 11, n.º 1 — Bodegons: don Jaume Moncusí.

Aixímateix, la Cambra de la Indústria atenent a lo sol·licitat del Centre, nomenà:

Tarifa 4.^a

Per la classe 4.ª, n.º 20 — Mestres paletes: don Genís Planas.

Per la classe 7.ª, n.º 56 — Barbers: don Pere Planas.

Per la classe 7.ª, n.º 66 — Fusters: don Josep Molins.

Per la classe 7.ª, n.º 91 — Cerrallers: don Rafael Prades.

A l'hora que constava en la convocatòria s'anaren constituint els diversos gremis havent resultat nomenats Classificadors:

Pel de Tocino al detall, senyor Sirvent.

Pel de Carns fresques, senyor Frances Llobet.

Pel de Queviures, senyor Joan Jofre.

Pel de Cafès de 0'30, senyor Josep Matias.

Pel de Tavernes, senyor Josep Pujol.

Pel de Lleteries, senyor Narcís Grau.

Pel de Abaceries, senyor Joan Dalmau.

Pel de Bodegons, senyor Jaume Moncusí.

Pel de Comissionistes, senyor Francesc Saló.

Pel de Mestres paletes, senyor Ramon Dedeu.

Pel de Barbers, senyor Francesc Terricabres.

Pel de Fusters, senyor Jaume Corderas.

Pel de Cerrallers, senyor Marian Roca.

¶ Nous impostos?

L'anunci del Ministre de Finances de la República de que per aixugar el déficit de la Nació caldria crear nous impostos, i augmentar els actuals, ha produït un malestar entre les classes mercantils i industrials que ja veuen van a ésser elles les que van a ésser sacrificades, un cop més, amb les futures disposicions tributàries.

Les paraules del Ministre, i la seva significació política, deixen fora de dubte, que amb els nous impostos s'anirà a procurar treure de les classes productores el seu màxim rendiment, com si, des-

prés de la crisi que travessen, poguessin encara augmentar la tributació sense perjudici dels seus negocis.

Es que no s'ha fixat el Ministre en el que paga el contribuent espanyol? Es que no ha tingut en compte que el sense nombre de restriccions que les lleis han creat sobre el comerç i l'indústria representen nous encariments de la producció?

Si comparessim el què pagava el contribuent espanyol, abans de la Gran Guerra, amb solament, el que avui paga, veuríem la desconcertant desproporció que hi ha en els tributs; s'ens objectarà, que avui els rendiments són més crescuts per l'augment de preu dels articles; però en contra d'aquesta objectió, hem de fer constar que les taxes han limitat la puja de preus en determinats casos; i què el consumidor avui es reté tot el possible de comprar fent que es desenrotlli una competència extremada, no ja per mantenir els beneficis, sinó per salvar el capital.

Les estadístiques canten, i en aquest cas ben desfavorablement per animar a emprendre negocis, ja que el gran nombre de suspensions de pagaments i fallides, d'aquest darrer any, no en son les dades més esperançadores.

I en aquestes circumstàncies, es parla d'augmentar impostos i crear-ne de nous? No som derrotistes sistemàtics, doncs tenim fe en els destins de Catalunya i d'Espanya per la seva vitalitat inextingible, que feu dir a un estranger «que Espanya era la nació més rica del món perquè malgrat que els espanyols s'ho proposessin, no aconseguíen arruïnar-la».

No som tampoc d'aquells, que així com abans donaven de tot la culpa al clero, tots els mals els atribueixen a la República, tancant els ulls a la realitat mundial i oblidant les rescents desfetes de nacions tan riques com els Estats Units i Anglaterra Però tampoc creiem, en la frase que un temps feu cèlebre un distingit polític i economista català, de què els espanyols tributaven poc; frase, que si en el seu temps, amb els beneficis remarcables dels negocis, podia ésser encertada, avui, dita, esdevindria un notori disbarat.

Es vell l'advertiment de què les classes industrial i mercantil sempre es queixen, i que el seu desig seria no tributar per cap concepte; però es vella també la seva falsetat, perquè, no és que les classes al·ludides vulguin no tributar, sinó que amb el seu sentit de que tots devem cooperar al pagament de les despeses de l'Estat, estan disposades a satisfer el que els pertoqui; però si, que també volen, que els impostos siguin no solament legals, sinó que també justos i proporcionats als beneficis.

No ens cansarem de dir, i repetir, que el règim tributari espanyol; antiquat i fora de la realitat, és injust, i que cal que sofreixi una seriosa reforma; per què doncs el Ministre no s'orienta en aquest sentit?

La major part de les lleis tributàries porten la data de la passada centúria, gairebé com si el segle XX no fos encara arribat; per què no es revisen les taules de la contribució industrial fent que dongui aquest tribut el màxim de rendiment, en una distribució equitativa?

Per què, per altra banda, no es busca en noves fonts de producció, els ingressos que tant necessita el Tresor espanyol per a complir els seus compromisos?

La supressió de gran part de l'Exèrcit, la futura del pressupost de Culte i Clero, i la de la meitat dels empleats, no seran prou per cubrir el dèficit? Per què no s'imposa una política d'economies més restringida?

Es ben cert que l'individu és per l'Estat, com també ho és, que aquest és per aquell; fent relació

a aquestes consideracions deu procurar-se no desfer l'armonia econòmica que ha de regnar entre els dos, ja que la ruïna de l'un és la desfeta de l'altre, i el desequilibri fa que cap dels dos puguin complir la seva missió.

El Congrés està obert, i volem tenir confiança de què els Diputats, amb una visió clara de la realitat, i atenent a la responsabilitat que contraurien davant de la Nació, no voldran seguir l'únic camí que el Ministre socialista veu per cobrir les despeses de l'Estat.

Una política tributària desencertada podria tenir conseqüències funestes per tots, i desencertada es, al nostre entendre, la que resultaria que amb l'augment de tributs, es matés l'indústria i s'anul·lés el comerç que són fonts de riquesa, arredós de les quals hi ha creats tants interessos.

“Economia Monetària Espanyola”

per Josep M.ª Tallada

(Continuació)

La nostra balança de pagaments és influenciada preponderantment per les collites de vi, oli d'oliva i grans.

Segons la collita francesa, s'exportarà més o menys vi; segons les collites italiana i del Nord d'Àfrica hi ha oscil·lacions en l'exportació de l'oli, i segons la collita interior, es necessita o no importar blat i blat de moro.

La conseqüència de lo exposat és, que els mitjans que precisen a Espanya per mantenir l'estabilitat monetària, han d'ésser molt més importants del que necessiten altres economies.

Ço justifica, el fracàs en un intent d'estabilització quan no es completen amb prous mitjans per sostenir-la, que en Espanya s'agreuja per la política seguida pels Governos en aquestes qüestions.

Surt al pas de l'acusació de què Espanya no ha tingut una política monetària, dient que, pel contrari, de setanta anys en aquesta part, s'ha tingut una política errada —excepte petits períodes— i que les circumstàncies providencials, en alguns casos, han ocorregut els errors.

Fent història, remarca que en 1868, sense adherir-nos a la Unió monetària llatina, creada a finals de 1865 s'adopten les característiques d'aquell conveni, i, que a començos del segle XIX i fins l'adopció d'aquell sistema, circulaven, a Espanya variades peces d'argent i d'or sense que poguéssim dir-se existís un sistema monetari, arribant fins al nombre de setanta; pel què l'equivalència entre els diversos tipus es fixava sols d'una manera aproximada, sense que es correspongués exactament amb els respectius valors intrínsecs, i sense existir tampoc

una relació legal entre el metall or i l'argent, amb fins monetaris.

L'única moneda que podia considerar-se fonamental era el peso, o duro, però aquesta moneda era de massa valor per una economia tan rudimentària com la d'aleshores, essent en realitat la moneda en que es comptava, el ral de vellón, vigèssima part del duro.

En 1853 i 54, s'introdueix el centèn isabelí, i es posa en circulació el quartillo de ral, i a l'any 1861 s'encunyen noves monedes d'or equivalents a 40 i 20 rals respectivament; però en 1864 es fa una reforma monetària més important, per establir-se una relació fixa entre el valor de l'or i de l'argent. S'adopta com a unitat l'escut, igual a deu rals de velló, que a la llei de 900 mil·lèsimes, equivalia a 12'9801 grams, i la seva equivalència en or es fixa en un pes de metall de 0'8387 grams a la mateixa llei.

Es crean tres monedes noves d'or equivalents a 10, 4 i 2 escuts, el que fa, que no havent-se retirat les monedes anteriors, de la circulació, quedés més complicat el nostre sistema monetari, el qual ja tenia un doble patró or i argent.

En 1865, com ja em dit, i en 23 de Desembre, es constitueix la Unió monetària llatina a la que s'adheriren França, Itàlia, Suïssa i bèlgica, de primer, i després Grècia, lo qual fou una conseqüència de la baixa del preu de l'or que es produí al món des de l'any 1850 pel descobriment de noves mines a Califòrnia i a l'Àustralia, ja que l'argent emigrava de les Nacions expulsat per l'or, confirmant la nomenada llei de Gresham.

La Unió monetària llatina es fonamentava en el següent: es conservava el bimetallisme, fixant-se la relació entre l'or i l'argent; les monedes d'or de 5 francs, 5 llires, 5 francs suïssos i 5 dracines havien d'ésser admesos pels particulars i per l'Estat sense limitació; les monedes d'argent sols era obligat admetreles en quantitat limitada.

La llei de les monedes d'or i de les d'argent d'admissió obligatòria, havia d'ésser la de 900 mil·lèsimes i les divisionàries d'argent i bronze 835 mil·lèsimes.

L'encunyació de les monedes divisionàries sols podia fer-se per compte de l'Estat. Les monedes legals d'argent i or podian ésser encunyades a les Cases de Moneda oficials, per compte dels particulars que hi portessin les pastes del metall; es limitava la quantitat de moneda divisionària, i s'establí que les monedes d'or i argent legal d'un país, podien circular per tots els altres de la Unió.

Espanya no s'adherí a la Unió, però per Decret de 19 d'Octubre de 1868, feu una reforma monetària, calcant aquell conveni i a l'efecte la unitat fonamental s'establí; seria la pesseta i les monedes que havien de tenir circulació les d'or de 5, 10, 20, 50 i 100 pessetes, les d'argent de 0'25, 0'50, 1 i 2 pessetes i les de bronze de 1, 2, 5 i 10 cèntims. Les divisionàries d'argent havien d'admetre's com a pagament fins al límit de 50 pessetes i les de bronze fins a 5 pessetes.

Els demés preceptes, iguals als de la Unió, que permetia lliberar-se dels seus deutes en moneda d'or o argent; però com que el valor d'aquests metalls era variable, si la relació es trencava, es de creure que els deutors pagarien amb moneda depreciada, com així mateix succeí.

Les reformes absorbint gran quantitat de metall groc, fèien que les mines relentíssin la producció.

Alemanya tornada acreedora pel cobrament dels 5.000.000 de francs després de la guerra de 1871 adquirí grosses quantitats d'or; en 1872 Dinamarca, Noruega i Suècia establiren el patró or al signar la convenció dels països escandinaus, i en 1873 Holanda posà restriccions a l'encunyació d'argent, tot el qual portà un desequilibri de l'or i l'argent, amb l'exportació d'or en monedes, pel que, la

Unió monetària llatina, en 1874, acordà la prohibició d'encunyar monedes d'argent pels particulars, i limitar aquesta facultat als Estats signants.

A Espanya la qüestió era encara més complicada perquè per la reforma de 1871, s'oblidaren de fer desaparèixer les monedes encunyades abans, resultant que entre les noves monedes i les anteriors hi havia una diferència no despreciable en la llei que reflectia en la relació amb l'argent, essent-ne la conseqüència d'aquesta omisió la sortida de monedes d'or especialment les de més vàlua.

Portà també aquest fet la necessitat d'augmentar la circulació d'argent i des de 1868 fins a 1876 s'encunyaren 230 milions de pessetes en monedes de duro i 90 milions de pessetes en monedes divisionàries.

Aquesta situació indicadíssima per l'implantació del patró or no fou aprofitada, i entrem en un període de desorientació de la política monetària espanyola, que fa que es dictin disposicions distintes, quan no contradictòries, per resoldre la qüestió.

Iniciada i continuant la baixa del preu de l'argent en el mercat mundial, encara que tard —5 de Novembre de 1878— la Unió monetària llatina acordà suspindre en tots els països signants l'encunyació de monedes d'or de cinc unitats.

A Espanya no es disposà altra cosa que la no admissió de pastes dels particulars per l'encunyació de monedes d'argent; la circulació de pessetes en aquest any, era l'enorme de 431 milions i la d'or era de 216 milions; d'aleshores ençà que començaren els mals que avui patim.

Lligades amb aquestes qüestions està l'Història dels Bancs d'emissió de bitllet per la seva íntima relació amb l'Estat.

En 1872 en crear-se el Banc de Sant Carles es tingué per objecte resoldre moments d'angunia del Tresor, perquè aquest Banc recollís els «vales reals» (moneda de paper inventada per l'Estat per sortir dels seus compromisos i d'abundant circulació) se li concediren grans negocis i privilegis.

Aquest Banc en 9 de Juliol de 1830 es transformà en «Banco Español de San Fernando» i en 28 de Gener de 1856 pren definitivament el nom de Banc d'Espanya que es el que avui dia conserva.

(Continuarà)

Disposicions Legislatives

Ordre del Ministeri d'Economia, de 5 d'Octubre, publicada a la Gasetta del 8, convocant una conferència nacional sedera, pel dia 28 del mateix mes.

A més dels representants ministerials, es convoca per a aquesta conferència a totes les associa-

cions de productors, de Múrcia, als Col·legis de l'Art Major de la Seda, de Barcelona i València, i demés entitats de sedaires i filadors.

Ordre del Ministeri de Foment, de 29 de Setembre, publicada a la Gasetta de Madrid, del 9 de Octubre, autoritzant amb caràcter general la importació de carns congelades per la fabricació de embutits.

Les úniques condicions per a aquesta importa-

ció, seran: el reconeixement sanitari pels Inspectors Veterinaris de Duanes i donar-ne coneixement al Ministeri.

Ordre del Ministeri del Treball, de 23 d'Octubre, publicada a la Gasetta de Madrid del 24, disposant la constitució de diversos Jurats Mixtes de la propietat rústeca.

Entre altres, es disposa es constitueixi l'esmentat Jurat Mixte a Granollers.

Decret del Ministeri de la Economia Nacional, de 24 d'Octubre, publicat a la Gasetta de Madrid del 28, relatiu a la presentació de declaracions pels colliters de raïm i Guies de circulació pels productors del vi.

Per aquest Decret es disposa que tots els propietaris, parcers o arrendataris, durant el mes de Novembre, deuen fer una declaració jurada a l'Ajuntament, omplint les fulles qual model s'insereix.

Ordre del Ministeri d'Hisenda, publicada a la Gasetta de 30 d'Octubre, declarant que els industrials facultats per remetre per compte propi o d'altri, els seus articles o productes, poden fer-ho únicament per l'estació del seu punt de residència, i si en aquesta no n'hi hagués, podran remetre'ls per la més pròxima o mes còmoda pel tràfic, sempre que es pagui la contribució per la major base de població que correspongui als dos llocs.

NOTICIES

Els mercats setmanals

En el finit mes d'Octubre les cotitzacions del mercat setmanal a nostra ciutat, han estat les següents:

Dia 1	Mongetes	a 60	ptes. els 70 litres
» »	Patates	a 35 i 36	» els 100 quilos
» »	Moresc	a 20	» els 70 litres
» »	Ous	a 4'75, 5 i 5'10	la dotzena

La recaptació per arbitris de plaça fou de 750'55 pessetes

Dia 8	Mongetes	a 60	ptes. els 70 litres
» »	Patates	a 33 i 36	» els 100 quilos
» »	Moresc	a 21	» els 70 litres
» »	Ous	a 5 i 5'25	» la dotzena

La recaptació per arbitris de plaça fou de 1.238'05 pessetes

Dia 15	Mongetes	a 62	ptes. els 70 litres
» »	Patates	a 34	» els 100 quilos
» »	Moresc	a 21	» els 70 litres
» »	Ous	a 5	» la dotzena

La recaptació per arbitris de plaça fou de pessetes

Dia 22	Mongetes	a 65	ptes. els 70 litres
» »	Patates	a 34 i 35	» els 100 quilos
» »	Moresc	a 22	» els 70 litres
» »	Ous	a 4'75 i 5	» la dotzena

La recaptació per arbitris de plaça fou de 1.262'30 pessetes

Dia 29	Mongetes	a 67	ptes. els 70 litres
» »	Patates	a 34 i 35	» els 100 quilos
» »	Moresc	a 20	» els 70 litres
» »	Ous	a 5 i 5'25	» la dotzena

La recaptació per arbitris de plaça fou de 1.292'10 pessetes

Unió Agrícola de Granollers

Amb el títol que encapçalem aquestes ratlles s'ha constituït a la nostra ciutat una associació que té per objecte la defensa de llurs interessos.

Segons les nostres notícies són en bon nombre els agricultors locals que s'han adherit o es proposen adherir-se a la novella societat.

La Cambra de Comerç Internacional

Convocada reunió del Consell de la Cambra de Comerç Internacional, per tal de tractar, entre altres assumptes, en preferència de la crisi econòmica mundial, la Cambra de Comerç i Navegació de Barcelona, nomenà per assistir a les sessions del esmentat Consell, al seu secretari general, senyor Bartomeu Amengual.

Aquest senyor, a darrers del mes passat, es traslladà a Paris, capital on ha de reunir-se el susdit Consell.

Les llibretes dels magatzemistes d'alcofolls

Una nodrida representació de magatzemistes d'alcofolls, amb la Cambra de Comerç i el Circol Mercantil de Madrid, s'han adreçat al Ministre de Finances per pregar-li la supressió de la llibreta que es veuen obligats a portar en compliment de les disposicions vigents, per creure-la inútil per tots conceptes.

Els interessos vitivinícols

Signat pel diputat tarragoní senyor Simó, en nom de la Agrupació parlamentària vitivinícola, s'ha adreçat un comunicat al Ministre d'Economia Nacional demanant la immediata dissolució o la modificació completa de la Junta Vitivinícola constituïda en aquest Ministeri.

Es fonamenta aquesta petició en que no estan degudament representats els interessos i aspiracions vitivinícoles en aquella Junta i en que la majoria dels seus components, són contraris als interessos de la producció, havent influït diverses vegades les seves decisions en les resolucions del Govern.

II Setmana Comarcal de l'Organització Comercial

A mitjans del mes passat tingué lloc a Barcelona, l'inauguració de la II Setmana Comarcal de l'Organització Comercial, iniciada pel Centre de Dependents del Comerç i de l'Indústria d'aquella localitat.

Els actes inaugurals que començaren amb una conferència del Director Sr. Bori, continuaren amb la discussió de interessants temes relacionats amb l'organització racional del comerç, per obtenir-ne el seu màxim resultat.

Associació de Fabricants de la Indústria Textil de Granollers i Encontorns

S'ha constituït a la nostra ciutat una associació titulada tal com encapçalem aquestes ratlles, per la defensa dels interessos de la indústria del teixit.

El primer acte de la novella associació, ha estat la tramesa d'un telegrama al Govern demanant al Ministre del Treball suspengués la presentació a les Corts del projecte de Llei sobre el control obrer, pels perjudicis que pot reportar a l'economia nacional, i sol·licitant l'obertura d'una informació pública d'acord amb la petició de la Federació de Fabricants de Filats i Teixits, de Catalunya.

Assemblea de Vinyaters de Catalunya

Hi ha gran entusiasme entre els elements interessats per l'assistència a l'Assemblea que el 22 d'aquest mes tindrà lloc a Figueres, en un dels teatres d'aqueixa ciutat.

Entre altres temes ben importants, es tractarà de sol·licitar la implantació de la «declaració de les collites i les guies de circulació» i de la organització social vinyatera.

«Acció»

Ha tornat a reaparèixer el setmanari polític local que porta aquest nom, el que ve a defensar els principis polítics catalanistes i republicans.

Corresponent a la salutació que dirigeix a la premsa, li adreçem també la nostra, desitjant-li el millor encert en la defensa dels interessos generals i granollerins especialment.

Incident per una assegurança

A darrers del mes passat, per virtut de què els fabricants pretenien descomptar la quantitat que per l'assegurança per maternitat, ha disposat el Govern sia retinguda, es promogué un conflicte a les fàbriques de nostra ciutat.

Els patrons, amparant-se en la disposició legal, recordada pel Governador, no pretenien altra cosa que complir lo legislat, al que s'oposaven les obreres afectades, pel que, segons nostres notícies, es consignaren els jornals al Jutjat.

«La Vid Catalana»

Hem rebut la revista «La Vid Catalana», portantveu de la Agremiació de Cafès, Tavernes i Similars, de Barcelona, que ens ha honorat reproduint el nostre editorial publicat al BUTLLETÍ corresponent al mes de Setembre, sobre la Confederació Gremial Catalana.

Agraïm l'atenció, i ens plau d'establir el canvi amb tan important publicació gremial.

Publicacions Rebudes

Setmanari *La Gralla*,

Publicació Oficial del Centre de Fusters Matriculats de Barcelona.

Setmanari barceloní, *Justícia i Progrés.*

«*La Vid Catalana*», publicació barcelonina de l'Agremiació de Cafès, Tavernes i Similars.

Avís

Es posa en coneixement de tots els socis que estiguin afectats per la classificació dels **Gremis Oficials**, que el proper dilluns dia 23 del corrent, es celebrarà el **Judici d'agravis** al local de aquest Centre Gremial, de 4 a 6 de la tarda, degudament convocats.

EL SECRETARI,

Esteve Reverter

Impremta Cucurella - Corró, n.º 9 - Telèfon 24 - Granollers

AVÍS

D'interès pels detallistes d'oli

Sapiguent que s'ha introduït al mercat un aparell automàtic per mesurar olis comestibles, del qual -vistes les seves ventatges- es fa quasi imprescindible la seva adopció

Aparell sòlid i elegant, d'alta qualitat higiènica, que funciona amb rapidesa i precisió i amb el qual, ademés de quedar suprimit l'ús de les mesures i de donar-la exacte, evita que se'n vessi ni una sola gota

Tenim un especial interès en que els nostres associats coneguin pràcticament els seus excel·lents resultats i màxima perfecció

Al escriure o avisar al carrer de Santa Anna, número 5, Granollers, sol·licitant-ho, us serà feta una demostració amb l'aparell a que fem referència en vostre propi domicili (als d'aquest districte).

Maneig senzillíssim

Fabricació nacional

Molt econòmic

Banca Arnús

Successora de EVARIST ARNÚS

FUNDADA EN 1846

Capital 10.000.000 de pessetes
Fons de Reserva 7.260.000 pessetes

Realitzem tota classe d'operacions de BANCA i BORSA

SUCURSAL DE GRANOLLERS

Plaça de Perpinyà, 18 i 19 -:- Telèfon 48

PASTISSERIA I DOLCERIA

DE

Llorenç Civil

•■ Venda al major de ■•

PANELLETS

•■ Qualitat immillorable ■•

Preus sense competència!

Plaça Perpiñà, 11

GRANOLLERS

GRAN SASTRERIA SITJES

La única on trobareu els **ABRICS** per home en més bones condicions

Feu l'ull viu!! Fixeu's-hi bé!!

Abrics per **6, 8, 10** i **12** duros

Trinxeres per **9** »

Impermeables per **4** »

No aneu pas a Barcelona, no: no call, que a bon preu i de tan bona qualitat com allà pogueu comprar-ho, també ho trobareu a la Gran Sastreria Sitjes de Granollers

Fàbrica de Llevadura Premsada

S. A.

VILADECANS (Barcelona)

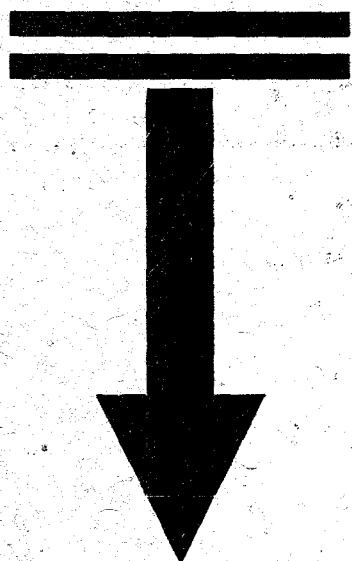
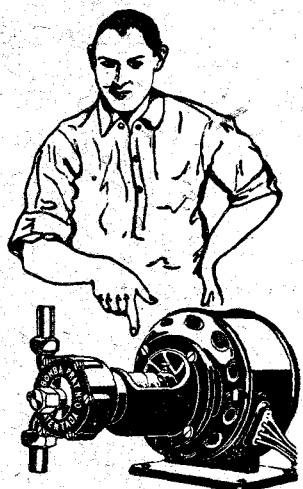
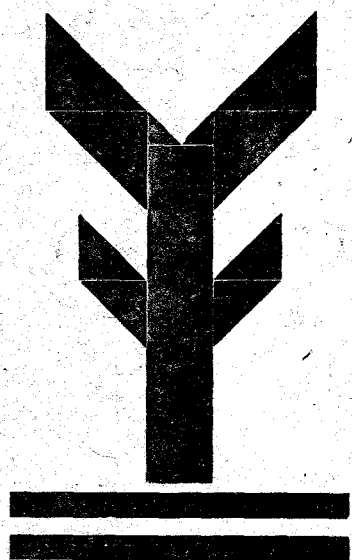
Faci vostè una prova

amb l'insuperable **Llevat "Cinta Roja"**

i es convencerà que en tres hores es pot fer una fornada de pa, i que el fred no dificulta la pujada de la pasta.

Dipòsit a Granollers i sa comarca

Casa Bassa ~*~ Sta. Esperança, 8 bis

En el mercat són
moltes les bombes
que assimilan a la

BOMBA

PRAT

prova evident de
què és la millor
que hi ha!

Demaneu-la als

TALLERS FONT

Prim, 78 * GRANOLLERS